

HAART & ZIEL

Beter in het zorgpension

Die vrijdag in november zat het Antoinette Oostveen niet mee. Snel een boodschapje doen op de fiets kwam haar duur te staan. Om tijd te winnen was zij, nog in volle vaart, met haar voorwiel het trottoir opgewipt, pal tegenover de winkel waar ze moest zijn.

Een fractie van een seconde bleef zij op de stoep rand hangen en ging daarna onderuit. „Ik viel keihard op mijn linkerheup en mijn hand.”

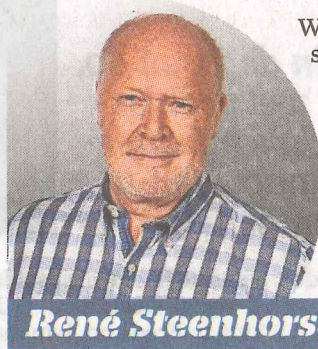
De dag na de val werd Antoinette geopereerd aan een heupfractuur in het St. Antoniusziekenhuis in Nieuwegein. „Vervolgens bleef ik ruim anderhalve week bij mijn dochter. Zij zorgde dat er op de begane grond een bed stond. Daarna ging ik weer naar huis.”

Met de heup leek het eerst goed te gaan. „Maar tegen de feestdagen, afgelopen jaar, begon ik weer meer pijn te krijgen. Het zat duidelijk niet goed. Opnieuw werd ik geopereerd. Voor mijn dochter was het ondoenlijk om me nog eens twee weken op te vangen.”

Daarom verbleef zij enige weken in een zogeheten zorgpension. Want mevrouw Oostveen is alleenstaand, woont op een bovenverdieping en is vrij klein behuist. Dat maakt het met een gammele heup niet makkelijk om voor jezelf te zorgen.

Eigenlijk hoorde zij tijdelijk thuis in een verzorgingshuis. Echter, na het anti-ouderenbeleid van oud-staatssecretaris Martin van Rijn zijn die er bijna niet meer.

Langer verblijf in het ziekenhuis dan? Maar daarmee zou zij alleen maar een duur bed bezet houden.

René Steenhorst

Wat dan? De oplossing bleek het zorgpension in het voormalige Hofpoort Ziekenhuis, tegenwoordig St. Antonius, in Woerden. Daar zijn goede medische begeleiding en genoeg ruimte, met flinke gangen om te oefenen.

Zorgpensions worden op steeds meer plaatsen ingericht. Om overvolle ziekenhuizen te ontlasten van patiënten die daar eigenlijk niet thuishoren. Jaarlijks komen 800.000 ouderen naar posten voor spoed eisende hulp. Van hen komen 543.000 in het zieken-

huis terecht. Voor zestig procent van hen (322.000 senioren) bestaat geen nadrukkelijke reden om te worden opgenomen en toch gebeurt dat. Veelal eenzame, neerslachtige ouderen van wie de huisarts vindt dat zij (tijdelijk) niet in staat zijn zelfstandig thuis te wonen.

Ook het Reinier de Graaf Gasthuis in Delft zorgt intussen voor een onderkomen voor 75 procent van deze oudere patiënten in een locatie van het Pieter van Foreest zorgcentrum. „Eerder zouden zij in het ziekenhuis zijn opgenomen. Zo blijven de benodigde ziekenhuisbedden beschikbaar en krijgen patiënten de juiste zorg op de juiste plek”, stelt het ziekenhuis.

En Antoinette Oostveen? Ze is weer thuis en voelt zich een stuk beter. Zes weken 'logeerde' zij in het zorgpension in Woerden.

„Op mijn eenpersoonskamer hoefde ik maar op een bel te drukken of er stond iemand klaar om te helpen. Of een boodschapje voor me te doen. Mijn belangrijkste therapie was lopen. Dat kon volop in de gangen! Daarvoor hoefde ik echt niet in een ziekenhuisbed te liggen.”

Mail r.steenhorst@telegraaf.nl
Twitter @ReneSteenhorst

